

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 maja 2016 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 2 marca 2016 roku, odmówił J. B. prawa do renty rodzinnej po zmarłej w dniu 17 lutego 2016 roku A. C.. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy, powołując się na treść art. 68 ust. 1 ustawy emerytalnej wskazał, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 4 maja 2016 roku uznała, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

/decyzja - k. 29 akt ZUS/

W dniu 24 maja 2016 roku J. B. złożył odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej zmianę. Wnioskodawca podniósł, że od dziecka jest osobą głuchoniemą, wobec czego zawsze był zdany na pomoc swojej matki - A. C. - przy załatwianiu wszystkich spraw życia codziennego. Jednocześnie ma pod opieką dwójkę małoletnich dzieci i korzysta z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej. Zdaniem wnioskodawcy ze względu na swoją niepełnosprawność, nie jest on osobą zdolną do pracy.

/odwołanie - k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 14 czerwca 2016 roku organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, argumentując jak w treści zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie - k. 3/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Na rozprawie z dnia 28 marca 2017 roku wnioskodawca poparł odwołanie.

/pisma procesowe - k. 48 i 55; stanowisko wnioskodawcy - e-protokół z dnia 28 marca 2017 roku - 00:01:48 - 00:01:59; 00:02:54 - 00:03:09 - płyta - k. 81/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. B. urodził się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

Wnioskodawca ma wykształcenie zawodowe w zawodzie szwacza.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 17 lutego 2016 roku zmarła matka wnioskodawcy - A. C..

/okoliczność bezsporna/

W dniu 2 marca 2016 roku wnioskodawca złożył wniosek o rentę rodzinną po zmarłej w dniu 17 lutego 2016 roku matce - A. C..

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek z dnia 2 marca 2016 roku - nienumerowana karta w aktach ZUS/

Orzeczeniem z dnia 31 marca 2016 roku Lekarz Orzecznik ZUS uznał, że J. B. nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Zdaniem lekarza orzecznika dysfunkcja wnioskodawcy narusza sprawność organizmu w stopniu umiarkowanym i nie powoduje utraty zdolności do jakiegokolwiek pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie - k. 18 - 18 verte akt ZUS/

Orzeczeniem z dnia 4 maja 2016 roku Komisja Lekarska ZUS uznała, że J. B. nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Komisja Lekarska po zbadaniu ubezpieczonego i po przeanalizowaniu jego dokumentacji medycznej nie stwierdziła podstaw do orzeczenia całkowitej niezdolności do jakiegokolwiek pracy,

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie - k. 23 - 23 verte akt ZUS/

W badaniu sądowo - neurologicznym rozpoznano u wnioskodawcy: głuchoniemotę oraz krótkowzroczność z astygmatyzmem. U wnioskodawcy nie stwierdza się uszkodzenia w ośrodkowym układzie nerwowym, objawów korzeniowych, rozciągowych czy ubytkowych w zakresie obwodowego układu nerwowego. Wnioskodawca prezentuje ogólną dobrą sprawność fizyczną. W ocenie neurologicznej wnioskodawca z powodu naruszenia sprawności organizmu jest częściowo trwale niezdolny do pracy zgodnej z poziomem wykształcenia i kwalifikacji zawodowych. U wnioskodawcy istnieją jedynie przeciwwskazania zdrowotne do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej, jak dźwiganie, pracy przy maszynach w ruchu, na wysokościach oraz w hałasie.

/pisemna opinia biegłego neurologa - k. 14 - 21/

W badaniu sądowo - laryngologicznym rozpoznano u wnioskodawcy głuchoniemotę istniejącą od dzieciństwa. Z laryngologicznego punktu widzenia stan zdrowia wnioskodawcy umożliwia mu kontynuowanie pracy w wyuczonym zawodzie szwacza i na wielu innych stanowiskach niewymagających dobrego słuchu.

/pisemna opinia biegłego laryngologa - k. 22 - 23 verte/

Tak ustalony stan faktyczny był sporny pomiędzy stronami w zakresie stanu zdrowia i sprawności wnioskodawcy. Sąd dokonał ustaleń w tym przedmiocie, opierając się na opiniach biegłych: neurologa i laryngologa.

Biegli wydali opinie na podstawie przedstawionej im dokumentacji medycznej wnioskodawcy i dokumentacji ZUS znajdujących się w aktach sprawy oraz na podstawie badania wnioskodawcy. Opinie te były spójne, logiczne i odpowiadały zakreślonej tezie dowodowej. Biegli w sposób jasny odpowiedzieli na postawione im pytania, wskazując szczegółowo wszystkie podstawy dokonanych przez siebie w opinii ustaleń. Treść obu opinii korespondowała za pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym

Stanowisko wnioskodawcy nie znalazło potwierdzenia w opiniach powołanych biegłych. Opinie te były bowiem zgodne ze stanowiskiem Komisji Lekarskiej ZUS nr wyrażonym w orzeczeniu z dnia 4 maja 2016 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Renta rodzinna, zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń.

Zgodnie z art. 68 ust. 1 i 2 ww. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (zwanej dalej też: ustawą emerytalną) dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione mają prawo do renty rodzinnej:

1) do ukończenia 16 lat;

2) do ukończenia nauki w szkole, jeżeli przekroczyły 16 lat życia, nie dłużej jednak niż do osiągnięcia 25 lat życia, albo

3) bez względu na wiek, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy w okresie, o którym mowa w pkt 1 lub 2.

Jeżeli dziecko osiągnęło 25 lat życia, będąc na ostatnim roku studiów w szkole wyższej, prawo do renty rodzinnej przedłuża się do zakończenia tego roku studiów.

Warunki (przesłanki) nabycia prawa do renty rodzinnej można podzielić zatem na ogólne (określone w art. 65 ustawy emerytalnej) oraz szczegółowe (zawarte w art. 68-71 tej ustawy).

ZUS nie kwestionował spełnienia przez wnioskodawcę ogólnych przesłanek nabycia prawa do renty rodzinnej po zmarłej matce. Oczywistym jest, że w chwili śmierci matki wnioskodawca miał już ukończone 49 lat. Niewątpliwym jest jednak, że niepełnosprawność, która dotyczy wnioskodawcy powstała we wczesnym dzieciństwie, a więc przed ukończeniem przez niego 16 roku życia.

W tym stanie rzeczy nabycie prawa do renty rodzinnej zależało również od spełnienia przesłanki wymienionej w art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy emerytalnej. W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu było zatem, czy J. B. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy.

Sąd na podstawie zebranego materiału dowodowego, a w szczególności na podstawie opinii powołanych biegłych z zakresu neurologii i laryngologii ustalił, że J. B. nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

Biegli byli zgodni co do tego, że stan zdrowia wnioskodawcy powoduje ograniczenia w zakresie prac, których wykonywania może się podjąć. Biegły neurolog uznał jednak, że wnioskodawca jest trwale częściowo niezdolny do pracy i nie może wykonywać ciężkich prac fizycznych, związanych z dźwiganiem, pracą na wysokościach lub pracą przy maszynach w ruchu, jednak jak potwierdził biegły laryngolog wnioskodawca może pracować w swoim wyuczonym zawodzie szwacza oraz wykonywać inne prac, które nie wymagają dobrego słuchu.

Sąd rozumie trudną sytuację osobistą wnioskodawcy oraz jego subiektywne przekonanie o ograniczeniach w codziennej egzystencji i możliwości podjęcia zatrudnienia, jednak prawo do renty rodzinnej jest ściśle uregulowane w cytowanych wcześniej przepisach, a jego uzyskanie zależy tylko od łącznego spełnienia wymienionych w nich przesłanek.

Wnioskodawca nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Wnioski obu opinii biegłych były zgodne z treścią orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 4 maja 2016 roku, która stanowiła podstawę wydania zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, orzekając jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonemu z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia apelacji.

Dnia 4 kwietnia 2017 roku